

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Kamal Qureshi for et sidste spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Det passer bare ikke, vil jeg sige til ministeren, for hvis man har et heteroseksuelt par, der lever sammen, og hvor kvinden bliver gravid og får et barn og dør ved fødslen, så bliver manden i det forhold automatisk den sociale far og får de rettigheder, der hører til. Det er jo ikke sådan, at statsamtet går ind og foretager en dna-test for at finde ud af, om faren nu er den biologiske far til det her barn, der er født i det her parforhold.

Det er derfor, at det her forhold er en særlig problemstilling i forhold til de homoseksuelle par, for med et normalt heteroseksuelt par vil parret, det sociale par, der er omkring et barn, automatisk få rettighederne. Det er ikke sådan, at man siger til faren: Ved du hvad, det er først om 3 måneder, du får lov til at få rettighederne over det her barn, og så skal vi i øvrigt foretage en dna-test på dig.

Sådan er det jo ikke. Det ved ministeren også godt. Derfor er det her en problemstilling, der er relevant, medmindre ministeren kan nævne nogle konkrete situationer for mig her.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Nu er hr. Kamal Qureshi mig bekendt læge, og derfor er jeg ret overbevist om, at hr. Kamal Qureshi kender de sammenhænge, der gør, at der, også når det gælder registrerede partnere, altid er en far forbundet med, at den pågældende kvinde får et barn.

Det er en kompliceret situation. Også dér er der jo en far, en biologisk far, et eller andet sted, og derfor er det en kompliceret situation, der opstår her, hvor det er rimeligt nok at give moren en betænkningstid efter fødslen med hensyn til, om hun nu mener, det er det rigtige for hendes barn, at der sker den adoption allerede fra fødslen, eller hun i virkeligheden mener, at tingene burde være indrettet på en anden måde, når nu barnet er kommet til verden.

Tingene er så ikke enkle, som hr. Kamal Qureshi prøver at fremstille dem, og jeg synes, at den betænkningstid er fornuftig at give, så der bliver lidt ro efter fødslen til at overveje, hvad det egentlig er, man gerne vil.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Så siger vi tak til ministeren og går i gang med ordførerrækken. Det er først fru Inger Støjberg.

Inger Støjberg (V):

Da Venstres ordfører, hr. Søren Pind, desværre ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Dette forslag drejer sig om at lempe adoptionsloven, således at den generelle 3-månedersgrænse, der gælder for, om mødre kan bortadoptere deres barn, skal sættes ud af kraft, når det kommer til spørgsmålet om registrerede par.

I Venstre mener vi generelt, at beslutningen om adoption er en stor og væsentlig beslutning. Der er grund til at fordre, at den enkelte forælder tænker sig grundigt om, før en så grundlæggende beslutning træffes. Der er også et hensyn at tage til barnet. Biologiske bånd spiller en stor rolle, også ofte senere i et barns liv. Det skal sikres, at en sådan beslutning fra morens side, hvor barnet jo ikke har nogen mulighed for indvendinger, er truffet på et grundigt, velovervejet grundlag. Selve fødslen kan spille en stor rolle i denne sammenhæng. Det er for mange en grænseoverskridende oplevelse, som kan sætte mange ting i et nyt perspektiv.

Venstre finder derfor ikke, at ligestillingshensynet i denne sammenhæng kan godtgøre, at man ændrer på 3-månedersgrænsen. Naturligvis vil der være undtagelser, men det er der allerede taget højde for i den nuværende lovgivning, hvor man i særlige situationer kan dispensere.

På den baggrund må Venstre afvise forslaget.

Kl. 13.45

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Hvis Venstres ordfører, hr. Søren Pind, havde haft tid i sin kalender, ville jeg have spurgt ham, om han ikke havde været enig i, at sådan en særlig situation, som nævnes i ordførertalen, vel altid må være gældende i det tilfælde, hvor barnet bliver født inden for et registreret partnerskab mellem to kvinder.

Det kan være, at fru Inger Støjberg ikke kan forholde sig til det, da hun ikke er ordfører, og jeg vil tale med forslagsstillerne om, at næste gang, vi skal behandle en lignende sag i Folketinget, vil vi prøve at se, om det kan lade sig gøre på forhånd at koordinere det med et tidspunkt, hvor Venstres ordfører kan være til stede, for det grænser jo næsten til sabotage.